

Dionizy Kosiński

Potarzyca, st. 1, gm. Krobia, woj.
leszczyńskie, AZP 66-28/10

Informator Archeologiczny : badania 31, 213

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

POTARZYCA, st. 1, gm. Krobia, woj. leszczyńskie, AZP 66-28/10

- grodzisko (wczesne średniowiecze, faza D)

Badania sondażowe przeprowadzone we wrześniu przez dr. Dionizego Kosińskiego (Instytut Archeologii i Etnologii Polskiej Akademii Nauk w Poznaniu). Finansowane przez Instytut Archeologii i Etnologii Polskiej Akademii Nauk w Warszawie w ramach programu „Polska w dobie Zjazdu Gnieźnieńskiego”. Przebadano powierzchnię około 0,10 ara.

Badania przeprowadzono w celu pozyskania próbek drewna do badań dendrochronologicznych. Na stanowisku z założono 4 wykopy o wymiarach 2,5 m na 1,00 m. Wykopy 1,2 i 3 założono w części północnej stanowiska, zorientowane wzdłuż osi zachód - wschód, wykop 4 założono w części wschodniej stanowiska zorientowany również wzdłuż tej samej osi. Ponadto w części zachodniej stanowiska założono rów sondażowy o wymiarach 5.0 m na 0.3 m.

W wykopie 2 zarejestrowano rozwalisko wału w postaci kamieni. Nie pozyskano drewna.

Materiał i dokumentacja znajdują się w IAIe PAN w Poznaniu, kopia w PSOZ w Lesznie.

POTOKA, st. 1, gm. Michałowo, woj. białostockie, AZP 40-90/1

- ślady osadnictwa z wczesnej epoki brązu lub neolitu
- osada wczesnośredniowieczna (XI w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w lipcu przez mgr. Dariusza Krasnodębskiego (Instytut Archeologii i Etnologii PAN). Finansowane przez EuRoPol Gaz SA. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 1794 m².

Przebadano około 40 różnego rodzaju obiektów archeologicznych (paleniska, jamy i doły postłupowe). Pośród nich wyróżnić można dwie podstawowe grupy:

Grupę I stanowią obiekty o charakterze mieszkalnym, zlokalizowane w zachodniej części stanowiska, wkopane w gliniaste podłoże. Wystąpiły tutaj 2 duże jamy oraz związana z nimi grupa mniejszych dołów jam. Jedna z dużych jam miała wymiary około 4 x 4 m, jej centralna, najgłębsza część, zbliżona była w planie do prostokąta z lekko zaokrąglonymi rogami. Od strony północnej przylegało do niej zagłębienie o kształcie wydłużonym, nieckowatym. Ścianki głównej części obiektu były strome, zaś dno płaskie. Z okresem użytkowania tego obiektu związana jest niewielka warstewka piasku i gliny z niewielkimi węgielkami drzewnymi.

Grupę II stanowią nieregularne wkopy otaczające plac naturalnej, białej gliny. Ich kształt oraz fakt, iż otaczały one glinę, podczas gdy na pozostałym terenie stanowiska występował piaszczysty calec, sugerują, że mogły to być miejsca pozyskiwania surowca na potrzeby lokalnego warsztatu garncarskiego.

Łącznie na stanowisku w Polsce znaleziono ponad 600 fragmentów ceramiki wczesnośredniowiecznej. Cały materiał zabytkowy znaleziony na terenie stanowiska (w humusie lub w obiektach) datować można na wczesne średniowiecze (XI w.), za wyjątkiem kilku fragmentów odpadów krzemiennych oraz fragmentu siekierki krzemiennej, wiążących się z wczesną epoką brązu lub neolitem. Przeważają naczynia wykonane na kole garncarskim (znaleziono także kilka fragmentów ręcznie lepionych), zdobione w górnej części brzuśca linią falistą i żłobkami. Z ciekawszych znalezisk warto wymienić ponadto żelazny nożyk, fragment przęślika oraz kamienną osełkę.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Instytucie Archeologii i Etnologii PAN. Wyniki badań zostaną opublikowane w tomie „Badania na gazociągu”.

Badania będą kontynuowane.

PRZEMYŚL, st. 2, Wzgórze Trzech Krzyży, gm. loco, woj. przemyskie, AZP 108-84/69

- gródek obronny względnie domniemane grodzisko pierścieniowate z okresu wczesnego średniowiecza lub średniowiecza

Sondażowe badania wykopaliskowe oraz badania geologiczne, przeprowadzone w maju i czerwcu w ramach programu „Polska w dobie Zjazdu Gnieźnieńskiego i jej miejsce w kulturze europejskiej X-XX w.” przez mgr Ewę Sosnowską (Instytut Archeologii i Etnologii Polskiej Akademii Nauk). Konsultacja — prof. dr hab. Andrzej Buko (IAiE PAN). Finansowane przez Komitet Badań Naukowych.